

Sag ved den underordnede Instants, maan man vente en saare lang Tid, inden man kan være sikker paa, at man virkelig har vundet sin Sag. Man kan ikke i den Tid med Sikkerhed træffe sine Dispositioner, thi Modparten kan appellere og kan tilmed faae Opreisningsbevilling, og der er jo altid en Mulighed for, at Sagen ved den overordnede Instants kan faae et andet Udfald. Stillingen bliver saaledes i meget lang Tid tvivlsom for den vindende Part, og han bliver da ofte for at sikre sin Scir nødt til at anvende Udgifter paa en Appel til Stadsfæstelse. Men det er dog urimeligt ved de lange Friste for Appel og Opreisningsbevillingers Meddelelse saa at sige at tvinge Folk, der have vundet en Sag ved en underordnet Domstol, til at appellere Sagen til Stadsfæstelse. Man vil i en væsentlig Grad forandre dette urimelige Forhold ved en Lov som den foreliggende. Er Loven altsaa af denne Beskaffenhed og vil gjøre ikke ringe Rytte, synes det virkelig, at der selv om den ikke betegner et meget betydeligt Fremskridt, dog er al Anledning for Thinget til at fremme den. Jeg vil derfor meget anbefale at fremme denne Sag uden at sætte den i Forbindelse med andre Sager, som ikke let kunne afgjøres i en nær Fremtid. Jeg er forøvrigt enig i den Betragtning, at Retsreformen er en Sag, som dette Thing ganske utvivlsomt lægger særlig Vægt paa, og som det ønsker at komme til alvorlig Behandling af jo før jo hellere.

Da ikke flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Jeg tillader mig at foreslaa denne Sag henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag af Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds).

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Folkethingsmanden for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bosjen) m. Fl. forelægge: Forslag til Lov om Forbedring af Fæste- og Leiehusmænds Raar.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Clausen): Det Forslag til Lov om Forbedring af Fæste- og Leiehusmænds Raar, som jeg her paa Medforslagsstilleres og egne Begne har den Ære at indbringe i Thinget, vil være Thingets Medlemmer bekendt fra Forhandlingerne i foregaaende Aar. Dog er det i sit Indhold ikke ganske det samme, som blev vedtaget ved 3die Behandling i sidste Samling, idet Forslagsstillerne have fundet det rigtigt at tage Hensyn til de Forhandlinger, som det tidligere Lovforslag var Gjenstand for i det andet Thing, og navnlig til de Betæneligheder, som fremkom i det andet Things Betænkning. Det vil saaledes mindes, at Lovforslaget havde en § 1 i Fjor, da det gik herfra Thinget, som gik ud paa at indføre Fæstetvang for Husene og at gjenindføre den i Loven af 1872 § 4 ophævede Fæstetvang. Denne Paragraf har man jo i Landstinget havt Betæneligheder ved at gaa ind paa, og Forslagsstillerne have derfor ogsaa fundet det rigtigt at frasalbe den. Ligeledes havde man Noget imod Optagelse af § 2, idet man fandt den unødvendig, da de Bestemmelser, som den indeholdt, allerede fandtes i Husmandsloven af 1848. Forslagsstillerne have derfor frasalbet den. Derimod have vi fundet det rigtigt at bibeholde den i Lovforslaget i Fjor optagne Paragraf om et bestemt Aaremaal for Leien, der er ansat til 12 Aar. Der er jo ved tidligere Behandlinger her i Thinget af Medlemmer fra den anden Side erkjendt Unsikkerheden af et saadant forlængt Aaremaal, og man har tillige i en Betænkning, der er fremkommen fra den anden Side, fundet, at man derved ikke gik Giernes Ret for nær. Jeg haaber altsaa, at denne Paragraf om dette længere Aaremaal paa 12 Aar kan bibeholdes, og at den ikke vil møde nogen Modstand fra nogen Side her i Thinget, ligesom jeg ogsaa forventer, at den ikke vil berede Lovforslaget Vanskeligheder i det andet Thing. Vi have optaget en Bestemmelse i Lovforslaget, hvorefter dette ikke kommer til at gjælde jordløse Huse. Ved jordløse Huse har man jo naturligvis tænkt sig Huse, hvortil der kun horer Have. Hvis det skulde findes nødvendigt at optage en Betegnelse i Lovforslaget, kan det jo ske. Jeg nævner det kun her for at vise, hvad Forslagsstillerne have tænkt sig ved jordløse Huse. Ved denne Bestemmelse griber man altsaa ikke forstyrrende ind i de Forhold, som findes rundt omkring i Landet baade paa Godser og Bøndergaardene, hvor man har Huse til Behoelse for sine Arbeidskræfter; men hvad man tilsigter ved det